

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VII. Sacerdotum ad Iudam responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

eo Christus ait: *Omne debitum dimisi tibi*. Cur hoc? *prom-*
Quia rogasti me. Non quia triduo in aqua, & pane *pta ad*
 inedia sustinuisti: non quia nocturnis te macera- *remit-*
 sti vigiliis: non quia peregrinando te fatigasti: non *tenda*
 quia pluribus annis cetoso amictu, & flagellis in *peccata*
 corpus animadvertisti: non quia in eremum, &
 solitudinem secessisti: sed *quoniam rogasti me*. Eodē
 momento quo tu percutis pectus, comouentur
 ei omnia viscera; simul & rogas, & impetras: ubi
 stillat ex oculis vel una lachrymula, statim accur-
 rit Misericordia, ubi prodiit ex ore tuo illa vocula,
 Peccavi, statim audis ex ore illius: *Remittuntur tibi*
peccata tua. hoc est quod innuit D. Cyprianus: *Nec* *Luc. 7. 48*
quantitas criminis, nec breuitas temporis, nec vita enor- *Serm. de*
mitas, nec hora extremitas excludit à venia: sed in am- *Coen.*
plissimos sinus suos mater Caritas revertentes suscipit *Dom.*
prodigos. Ecce hic in ara conspicuū Patrē tot pro-
 digorum, quot peccatorum. Conteratur cor, &
 loquatur os illud, non Judæ desperantis: *Peccavi,*
tradens sanguinem iustum: sed illud Regis Judæ pœ- *Psal. 50.*
 nitentis: *Tibi soli peccavi*. *Tibi soli*, cui soli debetur
 omnis honor & gloria. *Tibi soli*, qui est solus Deus,
 quia non est alius præter te. *Tibi soli* cui soli debeo
 omne bonum quod accepi hæcenus, & quod ac-
 ceptur⁹ sum deinceps. *Tibi peccavi*, post tot in me
 collata beneficia, munera, favores, gratias. *Tibi*
peccavi, cui debuissem parere ut Domino, servire
 ut Regi, diligere ut patrem, venerari ut Deum.
 Sed licet accuset me os meum, & compellat me
 dicere: *Tibi soli peccavi*, tamen cogit me quoq; di-
 cere tua Clementia: *In te Domine speravi: & quia* *Pf. 30. 2.*
sper non confundit, non confundar in æternum. *Rom. 55.*

§. VII.

Sacerdotum ad Iudam responsum.

Quam non vanè dixerit Sapiens in sacris suis
 adagiis,

Prov. 10. adagiis, *Spes autem impiorum peribit,* docebit nos
28. damno suo, utinam fructu nostro, impiissimus il-

Fiducia
in ho-
minibus
vana,

Prov. 17.
28.
Pf. 145.9

le, prius discipulus Veritatis, nunc magister erroris, Judas. Is sciens pecuniam sibi partam iniquè & acceptam à Judæis, & à se possessam, projecit ad pedes Sacerdotum, dicens: *Peccavi tradens sanguinem justum.* At illi, nihil commoti pœnitentiâ, & testimonio Judæ impudenter dixerunt, *Quid ad nos? scilicet, quod tu peccaveris, & tradideris sanguinem justum.* Cur nobis hoc acclamas, & quasi sceleris tui complices accusas! *Tu videris,* tuum esse videre & curare, an hoc feceris, & faciendo rectè feceris. Nostra nihil interest. Abi igitur hinc, & noli nobis esse importunus. Audiant hic omnes, qui *confidunt in divitiis suis,* qui *confidunt in brachio carneo,* qui *confidunt in principibus hominum,* in quibus non est salus. Judas, ex collegio Apostolorum, apostata: ex militibus Christi, transfuga, Christi deseruerat castra. Unum sibi elegerat asylum Principes Sacerdotum. In hac veluti arce spem omnem suam collocaverat. Illorum supercilio, quo tota nitebatur Synagoga, se fulciendum confidebat. Ad illorum amicitiam, perfidiæ flagitio irrepserat: ut illis placeret, Christo displicere pœnitentiam habebat. Non eum fugiebat, totam Synagoga ardere insigni odio Christi; Judæos omnes machinas excogitasse, quibus eum è medio tollerent. Ut ergo mercaretur eorum favorem, vendidit illis pretium mundi. Certus, quamdiu niteretur eorum benevolentia, benè omnia sibi fore, adeoque habiturum se presentissimum in periculis refugium, in mœrore solatium, in necessitate presidium, Christo interim ad mortem damnato, commednabat Judæ conscientia, dum accusabat sceleris nunquam remittendi. tum ipse secum: *Vendi-*

di Sal-

di Salvatorem; quid superest, quam ut perdam salutem? Tradidi ipsam vitam: quid restat, quam ut incurram mortem? Prodidi spem meam: quid reliquum quam ut desperem? Major est iniquitas mea quam Caini: quidni justius dixerim quam Cain: *Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear.* Unum est, in quo spero, à quo & subsidium expecto, perfugium, Synagoga. Surgam ergo, & ibo ad Synagogam, & dicam: *Peccavi: tradens sanguinem justum* Illo surgente & ad Principes Sacerdotum se conferente, videor mihi audire Sacerdotem illum magnum, dicentem tacitè illa verba *Isaia: Super quem habes fiduciam, quia recessisti à me? Isa. 36. 6.* *Ecce confidis super baculum istum arundineum, confractum.* Ingreditur Templum Judas, vultu, quo reum decet, mæsto, & oculis lachrymantibus, crebro peccatoris pulsu, nec sine vocis singultu, sceleris se in simulat, dicens *Peccavi. Quid ad nos? Tu videris Ah miseremini miseri: peccavi, tradens sanguinem justum, & ecce morior. Quid ad nos? Peccavi, & peccatum meum contra me est semper: & ecce pecco. Quid ad nos? Mementote me gratiâ vestri excidisse gratiâ Christi. Optabatis Christum capere, ego modum, quo capi posset, suggessi. Volebatis eum tradi, in manus vestras tradidi. Unum erat omnium votum, eum ad mortem condemnare: mihi debetis, quod jam ad mortem sit condemnatus. Vendi eum volebatis vili pretio: vendidi eo, quo solent in foro pecudes, 30. argenteis. Unum pro tot beneficiis ut rependatis oro: adferre mihi in his animi angustiis subsidium, alias impendet mihi exitium. Quid ad nos? Despero salutem Quid ad nos? A beo ad laqueum. Quid ad nos? Ita miser Judas ab omnibus derelictus, nusquam habet perfugium: à Christo desperat auxilium, à Judæis non*

Gen. 4.

3.

Isa. 36. 6.

Judas
ab om-
nibus
desertus
despe-
rat.

In hora
mortis,
nullum
à mun-
do expe-
ctandū
solatiū.

I. Cor. 7.

29.

Dan. 13.

22.

Pf. 17. 5.

Pf. 64. 3.

Isa. 5. II.

Luc. 16. I

accipit solatium, à nullo, nec à cælo, nec à terra ex-
spectat subsidium; intus illum terret, & affligit cō-
scientia accusans, supra Justitia minitans, infra de-
mon oppugnans, à dextris homo deserens, à sini-
stris peccatum persequens. Tum demum exper-
tus est Judas nihil gravius esse in peccato, quàm
peccasse. Itaq; ab Apostolatu, à Religione, à Chri-
stianismo exauctoratus, dimissus est secundum
desideria cordis sui amari, duri, inhumani, ut qui
in Magistrum suum impius, & crudelis fuerat, im-
piè item in se ipse sæviret. Erigite hic aures vos
omnes, qui in hoc mundo estis de mundo. Veni-
et aliquando illud tempus, & veniet brevi, quo-
niam *tempus breve est*, quo clamabis, quando jam
de vita erit conclamatum: Ah munde! succurre,
angustia sunt mihi undique. Reclamabit sic claman-
ti illud Iudaicum: *Quid ad nos? O socii quondam*
scelerum meorum administri, adeste: quia ecce
circumdederunt me dolores mortis: dolores inferni cir-
cumdederunt me *Quid ad nos? O Principes Domini*
quondam mei, in quorum obsequio oppignora-
vi sanguinem, exhausti sudorem, impendi vitam,
perdidi animam, porrigite manum auxiliatricem:
quia nunc infixus sum in limo profundi, & non est sub-
stantia: Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit
me. Quid ad nos? Ah caro, cujus ut extinguerem si-
tim, toto die studui calicibus epotandis? cui? cau-
sa toties surrexi mane ad ebrietatem sectandam, & po-
tandum usq; ad vesperum, ut vino astuarem; Intinge ex-
tremum digiti tui in aquam, ut refrigeres linguam meam,
quia crucior in hac flamma. Quid ad nos? Tu videris. Hi
sunt Domini quibus consecratis omne vestrum
obsequium, vigiliam, labores, sudorem, sanguinem,
vitam, animam, omnia Hi sunt vituli aurei, quos
adoratis. Hæc sunt idola quæ colitis, à quibus
dum

dum jacebitis in lecto doloris in novissima hora, dum præ angustis cordis totum corpus, & singula totius corporis membra frigido, & letali sudore diffluent: dum frangentur oculi, deficient vox palpitabit cor, non aliud expectandum est solatium, non alia audituri estis verba, quàm, sudet, angatur moriatur, pereat, *quid ad nos?* Valeant ergo, quibus hæc tenus servivi, non Domini, sed Tyranni; non Patres, sed carnifices. Tibi me servum offero, & fidelem me fore in serviendo spondeo, ex quo aliquando audiam: *Euge serve bone, & fidelis, quia super paucis fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium Domini tui.* In tua vinea operabor, qui operantibus es merces magna nimis. Tibi me, & mea omnia dedico, ad quem si in tribulatione clamavero, non audiã ut Judas, *Quid ad nos.* Sed ut ipse per Prophetam dixisti: *Clamabis & dicet; ecce adsum.* Te in necessitate invocabo, quia *quacumq; die invocavero te; ecce cognovi, quoniam Deus meus es.* Tibi offero omnes meas lachrymas, qui *absterges omnem lachrymam ab oculis meis.* Si cæcus sim, & clamem cum cæco illo, *IESU Fili David miserere mei,* mox audiam quod ille cæcus: *Quid tibi vis faciam?* Si leprosus sim & tantum dixero, ut leprosus ille, *Domine, si vis, potes me mundare,* statim audiam: *Volo, mundare.* Si post sexcenta peccata dixero quod Judas, sed non ut Judas: *Peccavi,* illico audiam: *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.*

Matt. 25.

21.

Gen. 15. 1

Isa. 98. 9.

Ps. 55. 10.

Apoc. 21.

4.

Matt. 18.

41.

Matt. 8. 4

Matt. 9. 2

§. VIII.

Judæ desperatio.

Quàm sit horrendum incidere in manus Dei viventis, docet nos tremendum exemplum Apostoli pereuntis. *Et abiens laqueo se suspendit.* O tristem juxta ac infidelem abitum! *Abiens.* O quam sūt diversa illa extrema, terminus à quo, & terminus